Den 1ste *Mai* 1826.

"Förstkommende Maidag vort festlige Lag
"Skal plante det skjönneste Minde!"
Fin Frode i Gildeskraae risted den Sag,
Og gladelig vi os indfinde:
:|: *Og Alt, o ja Alt under jublende Klang*
Istemmer saa frydelig Höitidens Sang.

Til Vinterens Lyst ved den nordiske Ild
Vi för var i Hallen tilstede;
Vaarstjernen nu vinker saa venlig og mild
Farvel til den nordiske Glæde:
:|: *Sydaanderne kalde i rigere Glands*
Smaablomsternes Alfer til spillende Dands.

Ja skjön er Du, Maidag! det lyder om Land,
Og elsket, som Fredgudens Öie.
Men her flöi en Fugl, og den sagde for sand,
For Gammen til Gammen at föie:
:|: *Halv hundred og eet Aar i Aften han er,*
Den Mand, som os Alle gjör Dagen saa kjer.

Velsignet er BÖRGE! dit daadfulde Liv,
Velsignet er Födselens Time.
O herlig velsignet evindelig bliv!
Alt varsled' hiin festlige Time.
:|: *Hvor Mimer og Saga til Baldur inddrog,*
Der Guderne alle Paulunet opslog.

Da glædedes Skule, og stille han sad
Klarsynet din Fremtid at veie.
Fjeldkonen, som Norne, for Ætlingen qvad,
Da Dana fik Barnet at pleie:
:|: *Han vorde vor Höiskoles Hæder og Fryd,*
Men Hjertet hans Held og hans skjönneste Pryd!

Hvergang denne Time os rinder ihu,

Vi prise den hjertelig glade;

Dog samledes Kredsen i Veemod, at Du

Saa snarligen vil os forlade.

:|: *Men hvor Du end færdes, og hvor Du end er;*

Boe mildt i vort Hjerte, og lykkelig vær!

Chor:

Ja hvor Du end færdes, og hvor Du end er;

Boe mildt i vort Hjerte, og lykkelig vær!

J. G. Gs. Briem.

Trykt i P. D. Kiöppings Bogtrykkerie.